

DE LAKENHAL.

YPEREN, DOOR MAX EISLER.

Als onschuldig slachtoffer viel tusschen de gevechtslinies in Vlaanderen het heerlijke IJperen. Onvergetelijk blijven de herinneringen van voor den oorlog aan deze vriendelijke en toch zoo imposante stad. En des te grooter is nu de smart over haar verwoesting. Want wij treuren om deze stad niet alleen als kostbaar monument eener oude en groote historie, als de woonplaats van gelukkige, bedrijvige menschen, niet alleen om haar schatten, haar kunstwerken, haar markt en haar hallen, — wij treuren ook om wat wij zelf verloren, om wat in onvergetelijke uren van beschouwing en bewondering ons levend eigendom was geworden. Hoeveel armer zijn de ontdekkers en genieters van historische kunstschaten door dezen verschrikkelijken oorlog geworden, hoeveel is verdwenen, waarvan voor

latere geslachten alleen een bleeke, weemoedige herinnering overblijft!

Er bestaat een essentieel verschil tusschen de oude steden in de hollandsche en die in de belgische laagvlakte. In Holland gaf men zich eeuwen lang moeite zooveel mogelijk overeenstemming te brengen tusschen de steden in het gemeenschappelijk vaderland, in Vlaanderen daarentegen streefde iedere stad naar een zuiver persoonlijk karakter, de stad was individu, zoowel wat haar bouw als het leven harer inwoners betref. Reeds aan het eind der middeleeuwen is er in het Noorden een duidelijk streven tot federatie der nederzettingen en landschappen waar te nemen, er is daar een krachtiger en natuurlijker samenhang, die schitterend is uitgekomen in den strijd tegen Spanje. In het